

[Kirsten Jacobsen]

Det handlede jo ikke om, at hr. Mejdahl sammenlignede boligministerens lovforslag med gældende lov, nej, hr. Mejdahl sammenlignede boligministerens lovforslag med Fremskridtspartiets og sagde, at de problemer, vi stod over for, bedre lod sig løse af boligministerens forslag. Så bad jeg så mindeligt hr. Mejdahl, som dog er i samme parti som boligministeren, om at dokumentere det. Der er tre elementer i forslaget. De to elementer er ganske ens, det tredje element handler om rebelåning af friværdien, og hvis hr. Mejdahl virkelig tror, at et tilbud til boligejerne om at få 20-årige serielån inden for 60 pct. kan erstatte de kunstige ægtefællehandler, så er hr. Mejdahl mere naiv, end jeg troede. Det er logik selv for blinde høns, hr. Mejdahl.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Må jeg først sige til fru Kirsten Jacobsen, at der jo da også i min ordførertale var en erkendelse til fru Kirsten Jacobsen og til Fremskridtspartiet, idet jeg sagde, at jeg erkendte, at der var en større forenkling i det lovforslag, som fru Kirsten Jacobsen har fremsat på Fremskridtspartiets vegne.

Med hensyn til ægtefællehandlerne vil jeg sige, at det lovforslag, som fru Kirsten Jacobsen anbefaler, nemlig Fremskridtspartiets, forsøger at ligestille i forhold til gældende lovgivning. Det lovforslag, som boligministeren fremsætter her, giver også en større mulighed for at belåne, uden at man skal lave ægtefællehandler. Og det er vel det, der er sigtet med Fremskridtspartiets lovforslag, at man vil forsøge at ligestille.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jo, hr. Mejdahl. Fremskridtspartiets forslag, som jeg i øvrigt skal komme tilbage til senere, løser alle tre problemstillinger i tre ganske små korte paragraffer. At boligministeren skal bruge to sider, det har jeg såmænd ikke så meget imod, det er vi jo vant til fra det hold.

Og det er rigtigt, at der skal ske en ligestilling, det sker der i Fremskridtspartiets lovforslag. Men i boligministerens vil uligestillingen, diskrimineringen mod de enlige stadig bestå. Man ophæver diskrimineringen, når det drejer

sig om rebelåning inden for 60 pct. Mellem 60 og 80 pct. er ægtepar fortsat favoriseret i forhold til enlige og samejere. Og hvis hr. Mejdahl synes, det er en bedre løsning, må jeg jo forholde mig til, at det er hr. Mejdahls synspunkt. Men jeg tror ikke, det deles af andre end hr. Mejdahl.

Holger K. Nielsen (SF):

For ca. 3 måneder siden vedtog vi i Folketinget en finanslov, og det var på flere områder en ubehagelig finanslov med nedskæringer i forhold til langtidsarbejdsløse. Der var nedskæringer i forhold til boligstøtten og på en række andre områder, en række ubehagelige nedskæringer, og begrundelsen var, at vi er nødt til at føre en stram økonomisk politik. Den danske økonomi har det ikke så godt, og vi må tage os sammen, og vi må spænde livremmen ind og stramme til. Det var jo naturligvis i første række som hidtil betalingsbalancen, der var problemet.

Jeg må nok sige, at det er andre toner, vi hører i dag fra de borgerlige politikere. Jeg kunne ærlig talt ikke lade være med at studse lidt, da jeg hørte hr. Mejdahl sige, at vi har råd til det. Bemærk denne sætning! Jeg skal huske den senere, hr. Mejdahl, når vi skal diskutere nedskæringer i forhold til de svagest stillede i samfundet, hvor hr. Mejdahl, som er et godt menneske, ved jeg, altid begrundet det med, at vi er nødt til det af økonomiske hensyn. Jeg skal huske det og så sige til hr. Mejdahl: Hr. Mejdahl, vi har råd til det! I hvert fald må jeg konstatere, at når det gælder boligejerne, kernevælgerne hos de borgerlige partier, har vi tilsyneladende råd til næsten alt. Det er ganske interessant.

Jeg synes, det i virkeligheden er helt uanstændigt, at vi har fået dette lovforslag, ud fra den betragtning, at jeg ikke synes, vi har råd til det. Det vil jeg sige helt ærligt. Det kan godt være, det er pludseligt, at vi er blevet superansvarlige i vores økonomiske politik, men det er vi altså i øjeblikket. I denne sag er det os, der er superansvarlige, og regeringen og de borgerlige partier, der er helt uansvarlige. Der er tilsyneladende to partier i Folketinget, der er økonomisk ansvarlige, og det er Det Radikale Venstre og SF. Vi tager nemlig hele tiden højde for, at vi er nødt til ikke at få et for stort overforbrug i forhold til betalingsunderskuddet, og